

per la de ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació prega confirmació per nota verbal a l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica de les disposicions esmentades en aquesta nota verbal. Ambdues notes seran constitutives d'un acord entre ambdós països.

Aquest acord entrarà en vigor quan cada part contractant notifiqui a l'altra el compliment dels procediments interns per assolir aquest efecte, tindrà una durada de cinc anys i podrà ser denunciat per ambdues parts contractants.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació aprofita l'avinentsa per reiterar a l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica el testimoni de la seva consideració més alta.

Andorra la Vella, 4 de setembre del 2006

Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica
Madrid"

"Núm. 2

"Nota verbal

L'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica saluda atentament el Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, i té l'honor de comunicar-li la decisió del Govern dels Estats Units de renovar per un període addicional de cinc anys el Protocol d'entesa entre el Govern d'Andorra i el Govern dels Estats Units firmat el 29 de novembre del 2000, vigent fins al 7 de gener del 2007.

En relació amb les modificacions sol·licitades per la nota verbal NV.EUA 07/06 del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica concorre amb els canvis sol·licitats pel Govern d'Andorra, en el sentit de modificar l'article 2 que fa referència als oficials governamentals responsables del programa, de manera que:

Les referències al "ministre de Relacions Exteriors" es modifiquin per "ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació".

Les referències al "ministre d'Educació, Joventut i Esports" es modifiquin per "ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca".

Aquesta nota i la seva nota verbal NV.EUA 07/06, amb data 4 de setembre, constitueixen un acord entre els nostres països.

L'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica aprofita l'ocasió per reiterar al Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació el testimoni de la seva consideració més distingida.

Madrid, 11 de desembre del 2006

Al Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació">>

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 10 de gener del 2007

Juli Minoves Triquell
Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació

Lleis ordinàries

Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de desembre del 2006 ha aprovat la següent:

Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries

Exposició de motius

L'activitat duta a terme pel sector públic andorrà quant a inversió en matèria d'infraestructures, i quant a la realització de determinades actuacions destinades a augmentar l'oferta i la qualitat dels serveis públics, té un efecte positiu sobre el valor de la propietat dels béns immobles situats en els llocs on s'efectua la inversió o despesa de caràcter públic esmentat.

Així, doncs, els propietaris dels béns immobles resulten els principals beneficiats de l'actuació del sector públic, ja que gaudeixen de forma directa d'un augment del valor d'aquests béns immobles com a resultat de les actuacions esmentades. L'objectiu d'aquest impost és precisament distribuir la càrrega impositiva de la manera més eficient i equitativa possible, fent que el benefici que fa el propietari dels béns immobles en la transmissió d'aquests mateixos béns resulti gravada.

Per altra banda, l'impost grava més les plusvàlues de caràcter marcadament especulatiu que es produeixen en el sector immobiliari i que són generades en un curt termini de temps. Així, l'impost pretén produir un efecte desincentivador de l'especulació en el sector, pel fet que aquestes plusvàlues resulten subjectes a un tipus impositius proporcionalment

més elevats, de manera que es redueixi l'espiral alcista de preus provocada per aquestes situacions d'especulació.

L'impost configura com a obligat tributar el propietari del bé immoble que es transmet, que és qui es beneficia efectivament de l'efecte d'aquest increment del valor, ja que pot exigir un import més elevat per la transacció efectuada. Aquesta circumstància justifica el fet que l'Administració, atès que és la que ha col·laborat en l'augment del valor del bé, pugui també participar en el benefici real que el propietari del bé obté en el moment de la transmissió, amb l'objecte de destinar aquests fons a noves inversions que permetin la generació de noves revaloritzacions i es contribueixi així a augmentar el nivell del valor global del patrimoni del Principat.

Per tant, la finalitat última que persegueix aquest impost és que l'Administració pública andorrana obtingui nous recursos a través de la participació en la plusvàlua obtinguda pels propietaris dels béns que són transmesos, amb motiu de la col·laboració directa o indirecta de l'Estat a través d'inversions públiques en infraestructures, ja sigui en ampliacions o millores ja sigui en construccions, per poder continuar la seva activitat inversora en aquest àmbit.

En aquest sentit, aquesta Llei estableix un sistema directe per determinar la base de tributació, i que és la diferència entre el valor dels béns transmesos i el valor d'adquisició. Tanmateix, per quantificar el valor d'adquisició s'introdueixen certes normes que permeten incrementar aquest import valorant les millores que s'hagin fet, sempre que es compti amb els permisos i les llicències corresponents que n'acrediten la veracitat.

Per altra banda, convé assenyalar que el gravamen que aquesta Llei regula és regressiu amb el temps: es preveu gravar menys les plusvàlues generades a llarg termini i més les que s'hagin generat a curt termini. En altres paraules, es pretén gravar més les plusvàlues especulatives. És per això que el tipus de gravamen es minora correlativament amb el temps en què s'hagi mantingut la titularitat, fins a arribar a una tributació nul·la quan la plusvàlua s'ha generat en un període superior als dotze anys.

A la vegada, i per motius de neutralitat impositiva, aquesta Llei preveu unes exempcions similars a les que s'apliquen en el cas de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, en la mesura que els correspongui, ateses les diferències entre els fets imposables. Per tal d'afavorir el sector productiu andorrà, també tenen exempció les plusvàlues d'habitatges en el cas de reinversió al Principat d'Andorra, amb una sèrie de condicions.

Quant al sistema de gestió, es preveu aplicar un mecanisme similar al que regeix en l'actualitat l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, i delegar en els fedataris públics que intervenen en les transmissions la gestió d'aquest impost, si bé es preveu també un sistema de liquidació en el cas de les transmissions que s'instrumentin a través dels contractes privats.

Aquesta Llei es compon de 20 articles dividits en quatre capítols, dues disposicions addicionals, una de transitòria i dues de finals, i entra en vigor l'endemà de ser publicada.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1 *Naturalesa jurídica*

1. L'impost sobre plusvàlues immobiliàries és un tribut de naturalesa directa que grava l'increment del valor dels béns immobles que es posi de manifest per les transmissions, oneroses o lucratives, "inter vivos" de béns immobles, així com per les constitucions o cessions de drets reals sobre aquests mateixos béns, en els termes descrits en la present Llei.

2. L'impost s'exigeix segons la veritable naturalesa jurídica de l'acte o contracte, amb independència de la denominació que les parts li donin.

3. Als efectes de l'impost, es consideren béns immobles les instal·lacions de qualsevol tipus establertes amb caràcter permanent, que no siguin transportables per la seva forma de construcció i encara que el terreny sobre el qual es trobin situades no pertanyi al propietari dels béns immobles.

Article 2 *Àmbit territorial*

Aquest impost s'aplica a totes les transmissions de béns immobles situats al territori del Principat d'Andorra, i a les constitucions o cessions de drets reals sobre aquests béns immobles, exercitables en el mateix territori.

Capítol II. Elements essencials de l'impost

Article 3 *Fet generador*

1. Estan subjectes a aquest impost les plusvàlues que es posin de manifest en les transmissions patrimonials, oneroses o lucratives "inter vivos", de tota classe de béns immobles, així com en la constitució o en la cessió de drets reals sobre els béns immobles.

2. Són també subjectes a l'impost les plusvàlues que es posin de manifest en els actes següents:

a) La transmissió d'accions o de participacions de societats mercantils, així com la constitució o cessió de drets reals sobre aquestes accions o participacions quan almenys el 50% de l'actiu de les dites societats estigui compost per béns immobles o drets reals sobre aquests mateixos béns, i que com a resultat de la transmissió d'accions o de participacions, o de la constitució o cessió de drets reals sobre aquestes mateixes accions o participacions, l'adquirent tingui més d'una cinquena part del capital de la societat o dels seus drets de vot.

b) Les transmissions o adjudicacions de béns immobles efectuades com a conseqüència de qualsevol resolució judicial o administrativa.

c) Les adjudicacions de béns immobles o drets sobre els mateixos en o per a pagament de deutes.

3. Als efectes d'aquesta Llei, en les promeses de compravenda on s'estipuli el pagament d'un preu superior al vint per cent del preu total que s'hagi pactat es liquidarà com si es tractés de la transmissió de l'immoble amb independència del moment en què tingui lloc la formalització posterior de la compravenda.

En el moment de formalització del contracte definitiu de compravenda s'aportarà el document que acrediti la liquidació de l'impost.

Article 4

Exempcions

Resten exemptes de l'impost:

1. Les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles i també les procedents de constitucions i cessions de drets reals sobre els mateixos béns, realitzades pel Consell General, pel Govern, pels comuns, pels quarts, per les entitats parapúbliques o de dret públic, així com les efectuades pels coprínceps en qualitat de caps de l'Estat.

Als efectes d'aquesta Llei són entitats parapúbliques o de dret públic les definides en l'article 3 de la Llei general de finances públiques.

2. Les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles així com les procedents de constitucions i cessions de drets reals sobre els mateixos realitzades per l'església.

3. Les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles i les constitucions i cessions de drets reals realitzades pels cònjuges a la comunitat conjugal, les que efectui qualsevol dels cònjuges a favor de l'altre en el marc de la modificació de la comunitat conjugal i, en general, les derivades de les adjudicacions de béns i drets que es realitzin en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni.

4. Les plusvàlues derivades de les transmissions a títol gratuït de béns immobles així com les procedents de constitucions o cessions de drets reals sobre els mateixos béns, realitzades entre cònjuges, entre persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005 qualificada de les unions estables de parella, del 21 de febrer, o les realitzades entre persones físiques que tinguin un grau de parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral fins a tercer grau.

5. Les plusvàlues derivades de les transmissions a títol gratuït d'accions i/o de participacions de societats en què més del 50% de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre

els mateixos béns, realitzades entre cònjuges, entre persones que integrin les unions estables de parella regulades a la Llei 4/2005 qualificada de les unions estables de parella, del 21 de febrer, o les realitzades entre persones físiques que tinguin un grau de parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral fins a tercer grau.

6. Les plusvàlues derivades de les aportacions de béns immobles o de drets reals sobre els mateixos realitzades per persones físiques a societats en què tots els accionistes i les persones físiques que aporten els esmentats béns o drets reals sobre els mateixos, tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges o siguin persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella.

7. Les plusvàlues derivades de les transmissions a títol gratuït de béns immobles entre societats en què tots els seus socis tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges o siguin persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella.

8. Les plusvàlues derivades de les aportacions de béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns realitzades a societats que pertanyin al mateix grup.

Als efectes d'aquesta Llei, formen part d'un mateix grup les societats que participin en altres societats en un percentatge superior al 50% del seu capital social o dels seus drets de vot.

9. Les plusvàlues derivades de les transmissions que s'efectuïn pels administrats per a la reparcel·lació dels terrenys de la seva propietat que hagin quedat continguts en una unitat d'actuació definida en els plans d'urbanisme parroquials, en aplicació de les disposicions de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i dels reglaments que la desenvolupin.

10. Les plusvàlues derivades de les transmissions oneroses de béns im-

mobles, que hagin constituït l'habitatge habitual i permanent de l'obligat tributari realitzades per persones físiques, sempre i quan concorrin les condicions següents:

a) Que el transmetent tingui la nacionalitat andorrana amb residència efectiva al Principat d'Andorra, o bé sigui estranger i acrediti un període mínim de residència legal, permanent i continuada al Principat d'Andorra de cinc anys.

b) Que el transmetent reinverteixi l'import percebut per la venda en l'adquisició d'un nou habitatge habitual i permanent al Principat d'Andorra.

S'inclou dins el concepte d'habitatge, el bé immoble que constitueix l'habitatge habitual i permanent, els aparcaments, els trasters i els annexos accessoris a aquests últims si aquests s'adquireixen de forma conjunta.

Es considera habitatge habitual i permanent el que serveix principalment de residència permanent i habitual de l'adquirent en un període superior a 6 mesos i 1 dia per any natural i que l'habitatge sigui l'habitatge habitual i permanent durant un període mínim de quatre anys continuats.

El termini per fer la reinversió és d'un any, a comptar des del moment de la transmissió de l'habitatge. En cas d'incompliment d'aquests períodes, l'obligat tributari ha d'ingressar el deute tributari derivat de l'impost inicialment exonerat per motiu de l'exempció, així com els corresponents interessos de demora, en els terminis que s'estableixin reglamentàriament. A aquests efectes la prescripció de l'impost es computa a partir de la data en què es produeix dit incompliment.

c) Que el transmetent no tingui deutes pendents de pagament amb l'Administració general.

El transmetent ha de sol·licitar l'exempció a l'Administració i ha de complir amb les condicions formals i els procediments que es determinin reglamentàriament.

11. En els supòsits d'exempció que es regulen en els apartats 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, el transmetent haurà d'ingressar la quota

tributaria corresponent cas que l'adquirent, alieni de forma onerosa o lucrativa el bé en un termini inferior a tres anys.

No transcorregut aquest termini, l'obligat tributari ha d'ingressar el deute tributari derivat de l'impost inicialment exonerat per motiu de l'exempció, així com els corresponents interessos de demora, en els terminis que s'estableixin reglamentàriament. A aquests efectes la prescripció de l'impost es computa a partir de la data en què es produeix dit incompliment.

Article 5

Meritament

1. L'impost es merita en el moment de la transmissió, la constitució o la cessió dels béns o drets que en són objecte de gravamen, segons correspongui.

2. En qualsevol transmissió de béns, constitució o cessió dels drets reals, l'efectivitat de la qual es trobi suspesa per l'existència d'una condició suspensiva, l'impost no es merita fins al seu compliment, sense perjudici del que disposa en l'apartat 3 de l'article 13. No és així en el cas de les condicions resolutòries, en què l'impost es merita en el moment de la transmissió.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, per als actes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 3, l'impost es merita en el moment de la formalització de la promesa de compravenda.

Article 6

Obligat tributari

1. Als efectes d'aquest impost, són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques que transmeten els béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns.

2. L'obligat tributari ha de satisfer l'impost amb independència de les estipulacions establertes per les parts.

Article 7

Retenció als no residents

En el cas que el transmetent del bé immoble o del dret no sigui resident a Andorra, l'adquirent del bé immoble o dret ha de practicar una retenció del 5% sobre el valor total de la transmissió i ingressar-lo com si es tractés de la quota tributària de l'impost.

L'ingrés d'aquesta retenció es regula segons els termes previstos en els articles 13 i 15.

A aquests efectes, l'adquirent té la consideració d'obligat tributari pel concepte de la retenció practicada.

Article 8

Base de tributació

1. La base de tributació està constituïda per la diferència positiva entre el valor real dels béns transmesos o del dret que es constitueix o cedeix, i el seu valor d'adquisició.

2. En les transmissions, oneroses o lucratives, el valor real dels béns transmesos o del dret que se cedeix es determina d'acord amb el que disposa la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, del 29 de desembre del 2000.

3. El valor d'adquisició es determina pel valor que s'hagi consignat en el document que acrediti l'adquisició. En el cas que aquest valor hagi estat objecte de comprovació per part de l'Administració, es pren com a valor d'adquisició el resultant de la comprovació.

4. Al valor d'adquisició s'addiciona l'import de les inversions o millores realitzades en el bé objecte de la transmissió. Aquestes inversions i millores efectuades han d'estar en termes de la legislació urbanística degudament legalitzades i s'han de justificar documentalment a través de factures emeses per empresaris o professionals establerts a Andorra, en els termes que es determinin reglamentàriament.

5. El valor d'adquisició s'actualitza en funció d'uns coeficients calculats d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera.

6. Quan l'adquisició s'hagi fet a títol lucratiu, el valor de compra el constitueix el valor real dels béns en el moment de l'adquisició.

7. Als efectes de la liquidació de l'impost, quan es tracti de transmissions a títol gratuït o de transmissions a títol onerosos sense intervenció de preu, les parts han de fer constar a l'escriptura o al document de liquidació el valor que atribueixen als béns objecte de la transmissió.

8. En el cas previst en l'apartat 3 de l'article 3, la base de tributació es determina aplicant les regles previstes en aquest article al valor del bé immoble o dels drets reals sobre el mateix en el moment de formalitzar-se la promesa de compravenda.

Article 9

Tipus de gravamen

S'estableixen els tipus de gravamen següents, en funció dels anys en què el bé immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari:

- a) Un tipus del 15% fins a un any.
- b) Un tipus del 13% entre un any i un dia i fins a 2 anys.
- c) Un tipus del 10% entre 2 anys i un dia i fins a 3 anys.
- d) Un tipus del 9% entre 3 anys i un dia i fins a 4 anys.
- e) Un tipus del 8% entre 4 anys i un dia i fins a 5 anys.
- f) Un tipus del 7% entre 5 anys i un dia i fins a 6 anys.
- g) Un tipus del 6% entre 6 anys i un dia i fins a 7 anys.
- h) Un tipus del 5% entre 7 anys i un dia i fins a 8 anys.
- i) Un tipus del 4% entre 8 anys i un dia i fins a 9 anys.
- j) Un tipus del 3% entre 9 anys i 1 dia i fins a 10 anys.
- k) Un tipus del 2% entre 10 anys i 1 dia i fins a 11 anys.
- l) Un tipus de l'1% entre 11 anys i 1 dia i fins a 12 anys.
- m) Un tipus del 0% més de 12 anys.

El nombre d'anys es determina de data a data, ajustant-lo per excés, en què l'immoble o dret hagi estat propietat de l'obligat tributari. A aquests efectes, les inversions computen amb la mateixa antiguitat que l'immoble.

Article 10

Quota tributària

1. La quota tributària es determina aplicant a la base de tributació el tipus de gravamen de l'impost.

2. La retenció prevista a l'article 7 té la consideració de quota tributària.

Article 11 *Prescripció*

1. Aquest impost prescriu en el termini que estableix la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. La prescripció es comença a comptar des de la data en què es formalitzi l'escriptura pública notarial o, si es tracta de documents privats, des del moment en què el document sigui presentat a liquidació.

3. En cas d'incompliment dels requisits previstos per a la reinversió en habitatge habitual, la prescripció comença a comptar des del moment en què finalitza el termini dels dos anys perquè l'habitatge es consideri habitual i permanent.

Capítol III. Gestió i liquidació de l'impost

Article 12 *Gestió de l'impost*

La gestió i la recaptació de l'impost corresponen al ministeri encarregat de les finances.

Article 13 *Liquidació de l'impost*

1. En el supòsit que la transmissió d'un bé immoble o que la constitució o cessió d'un dret real sobre aquest bé es formalitzi a través de contracte privat, l'obligat tributari ha d'autoliquidar l'impost, presentant-lo i ingressant-ne l'import al ministeri encarregat de les finances en un termini de trenta dies a comptar des de la data del contracte privat.

En el supòsit d'una elevació posterior a públic d'aquest contracte privat, la liquidació de l'impost s'ha de justificar en el moment de l'elevació a públic del contracte.

2. En el cas que la transmissió d'un bé immoble o que la constitució o cessió d'un dret real sobre el mateix bé sigui atorgada a través d'escriptura pública, l'obligat tributari ha de liquidar l'impost de forma simultània a l'atorgament de l'escriptura pública, i el fedatari públic ha de complir les obligacions de l'article 15.

3. En les transmissions subjectes a condicions suspensives en les quals es requereixi la intervenció posterior del fedatari públic per a l'efectivitat de la transmissió, la liquidació de l'impost s'ha d'efectuar simultàniament a la seva intervenció.

En les altres transmissions subjectes a condicions suspensives el compliment de les quals no requereixi la intervenció posterior del fedatari públic, l'impost s'ha de liquidar com si la condició suspensiva no existís, sense perjudici de la devolució de l'impost quan s'acrediti l'incompliment de la condició esmentada. En aquest cas, és aplicable el que preveu l'article 17 sobre el retorn de l'impost. La consumació de la transmissió amb el compliment de la condició no dóna lloc a una nova liquidació.

4. En el supòsit que en la transmissió d'un bé immoble o que la constitució o cessió d'un dret real sobre el mateix bé el transmetent no sigui resident a Andorra, l'obligat tributari no resident ha d'autoliquidar l'impost, presentant-lo i ingressar la quota tributària en els mateixos terminis previstos en els apartats 1 i 2.

En l'autoliquidació, la quota tributària resultant s'ha de minorar en l'import de la retenció practicada segons els termes establerts en l'article 7. Si l'import retinut és superior a l'import de la quota tributària resultant, el ministeri encarregat de les finances retornarà l'import excedit en un termini màxim de sis mesos segons les condicions formals i els procediments que es determinin reglamentàriament.

L'adquirent obligat tributari ha d'ingressar la retenció practicada, segons els termes establerts en l'article 7, en els terminis previstos en els apartats 1 i 2.

5. S'han de determinar reglamentàriament els terminis, els models, les formes de declaració i d'ingrés de l'impost, i les formes de justificació del seu pagament.

Article 14 *Comprovació de valors*

1. L'Administració pot comprovar el valor real dels béns o drets transmesos i també el seu valor d'adquisició durant el termini de dos anys i a comptar de la data de la transmissió o promesa de les

definides a l'apartat 3 de l'article 3. Per tal d'obtenir aquest valor real, l'Administració ha d'utilitzar un sistema de valoració basat en una taxació pericial, suficientment motivada, dels béns objecte de la transmissió. En qualsevol cas, l'obligat tributari pot promoure la taxació pericial contradictòria prevista a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. En la transmissió efectuada mitjançant contracte privat, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor directament a l'obligat tributari, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

3. En la transmissió efectuada a través d'escriptura pública, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor al fedatari públic que va autoritzar l'escriptura esmentada en els termes que s'estableixin reglamentàriament, per tal que aquest requereixi l'obligat tributari i li notifiqui el contingut de la comprovació.

Article 15 *Obligacions dels fedataris públics*

1. Els fedataris públics no poden autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns efectuada mitjançant contracte privat, ni poden protocol·litzar documents privats on es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o drets sobre els mateixos béns, si els obligats tributaris no acrediten prèviament o simultàniament la liquidació i, si escau, l'ingrés efectiu de l'impost, o que són d'aplicació els supòsits de no subjecció previstos en aquesta Llei.

2. Quan es tracti d'actes subjectes a l'impost en què no hi hagi intervenció de preu, la liquidació es practica prenent per base l'increment del valor real dels béns declarat pel mateix obligat tributari, que s'ha de consignar a l'escriptura.

3. Els fedataris públics han de percebre l'import de la liquidació efectuada per l'obligat tributari i efectuar-ne l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, dins els terminis i sota els models que reglamentàriament es determinin.

4. Els fedataris públics han d'adjuntar a la matriu de l'escriptura una còpia de la liquidació de l'impost.

5. Els fedataris públics han de presentar davant del ministeri encarregat de les finances, durant la primera quinzena de cada trimestre, la relació o índex comprensiu de tots els actes subjectes a l'impost que hagin autoritzat i de les liquidacions que hagin percebut en el trimestre natural immediatament anterior, en la forma i sota els models que reglamentàriament es determinin.

6. El ministeri encarregat de les finances ha de requerir el fedatari públic per tal que notifiqui a l'obligat tributari la liquidació resultant de la comprovació de valors en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

7. Els fedataris públics, en el procediment de comprovació de valors i a requeriment previ del ministeri encarregat de les finances, estan obligats a identificar l'obligat tributari en el supòsit que aquest no hagi satisfet la liquidació resultant d'aquest procediment en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 16

Obligacions registrals

1. Els notaris han de comunicar al Registre Administratiu de Béns Immobles adscrit a la Cambra de Notaris l'atorgament de qualsevol acte o contracte que impliqui una transmissió patrimonial immobiliària o la constitució o cessió de drets reals en què intervinguin, a fi que es procedeixi a la seva inscripció.

2. Reglamentàriament es determinen la forma i el procediment per dur a terme la inscripció.

Article 17

Devolució per ingressos indeguts

1. L'Administració ha de retornar l'impost ingressat, pel procediment de devolució d'ingressos indeguts, en aquells casos en què l'impost es liquidi amb anterioritat al seu meritament, si en un termini de noranta dies després d'efectuar la liquidació l'obligat tributari certifica que no s'ha produït la transmissió, sempre que no hagi finalitzat el període de prescripció de l'impost. A aquest efecte, s'ha de presentar la declaració original del pagament de l'impost, en els models

i formes que s'estableixin reglamentàriament.

2. Quan la retenció prevista a l'article 7 sigui superior al deute tributari, l'Administració ha de retornar aquesta diferència als obligats tributaris en la forma i els terminis previstos en el Reglament, i sempre que es reclami la devolució abans del període de prescripció de l'impost.

Capítol IV. Infraccions i sancions

Article 18

Infraccions i sancions

1. Les infraccions tributàries derivades del que disposa aquesta Llei es regeixen pel règim d'infraccions i sancions establert al capítol III, secció tercera de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. Als efectes d'aquesta Llei és infracció de defraudació:

a) Deixar d'ingressar totalment o parcialment el deute tributari resultant de l'impost, sigui per no presentar declaracions o per manca de liquidació, sigui perquè, havent-ho fet, s'ometin o es falsegin dades, elements o quantitats necessàries per determinar les bases o quotes tributàries.

b) Gaudir o obtenir indegudament exempcions o devolucions de l'impost.

c) Deixar d'ingressar les diferències de valor que es produeixin entre el valor declarat i el valor real, comprovat per l'Administració, quan aquesta diferència superi el 50% del valor real del bé immoble edificat o del dret real sobre terrenys no edificats o dret real sobre el mateix.

d) Tota acció o omissió d'obrar si porta perjudici econòmic per a l'Administració.

3. Als efectes d'aquesta Llei és infracció simple l'incompliment de qualsevol obligació o deure tributari derivat de la gestió de l'impost quan no constitueixi infracció de defraudació.

Article 19

Determinació de les sancions

1. Les infraccions simples se sancionen amb una multa no inferior a 500 euros ni superior a 3.000 euros.

2. Les infraccions de defraudació se sancionen amb multa pecuniària del 25% del deute tributari, més els interessos de demora corresponents.

Article 20

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent de l'Administració dicta la resolució que correspongui, que es pot recórrer en els termes establerts per la Llei de bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i per tal que l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha de depositar una fiança que, a judici de l'autoritat competent, sigui suficient per garantir el pagament del deute tributari.

4. En el cas de les transmissions patrimonials realitzades a través d'escriptura pública, el fedatari públic, a requeriment de l'Administració, ha de notificar a l'obligat tributari qualsevol sanció que recaigui contra ell. Si en el termini que es fixi l'obligat tributari no fa efectiu el pagament de la sanció, el fedatari públic que autoritza l'escriptura pública ha de comunicar a l'Administració les dades personals del contribuent.

Disposició addicional primera

El valor d'adquisició previst a l'apartat 5 de l'article 8 s'actualitza multiplicant-lo pels coeficients d'actualització següents, determinats en funció dels anys en què el bé immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari:

- a) 1,03 per l'any 2005
- b) 1,06 per l'any 2004
- c) 1,09 per l'any 2003
- d) 1,12 per l'any 2002
- e) 1,16 per l'any 2001

- f) 1,19 per l'any 2000
- g) 1,23 per l'any 1999
- h) 1,27 per l'any 1998
- i) 1,30 per l'any 1997
- j) 1,34 per l'any 1996
- k) 1,38 per l'any 1995
- l) 1,43 per l'any 1994

Disposició addicional segona

La Llei del pressupost general pot actualitzar o adequar els percentatges i els coeficients d'actualització utilitzats en el càlcul de la base de tributació, el tipus de gravamen i l'import de les sancions establerts en aquesta Llei.

Disposició transitòria única

En el cas de transmissions realitzades a través de contracte privat, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'obligat tributari ha de liquidar aquest impost en el termini de 30 dies a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Una vegada vençut aquest termini es considera com a data de transmissió el moment de la liquidació.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern perquè desenvolupi reglamentàriament aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 14 de desembre del 2006

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els copríneps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Coprínep d'Andorra

Llei 18/2006, del 14 de desembre, per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de desembre del 2006 ha aprovat la següent:

llei 18/2006, del 14 de desembre, per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell

Exposició de motius

El virus de l'hepatitis C (VHC) va ser identificat i descrit a mitjans de l'any 1989, però fins a l'any 1990 no es va disposar dels mitjans tècnics adequats per prevenir-ne la transmissió a través de la sang i els productes hemoderivats, en forma d'un test de detecció d'anticossos del VHC.

En aquestes circumstàncies, les persones que van necessitar una transfusió sanguínia o bé que van treballar al laboratori, concretament a la secció d'hematologia, a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell abans de l'any 1991, van estar exposades al risc de contreure hepatitis C. A causa d'aquesta situació hi ha un determinat nombre de persones, que pertanyen a aquest col·lectiu, que van resultar contagiades i van desenvolupar la malaltia de l'hepatitis C.

El perjudici d'aquest contagi en les persones afectades és especialment ele-

vat, no solament pels efectes nocius sobre la seva salut, sinó també per la impossibilitat de realitzar un treball amb normalitat. Tot plegat suposa un important menyscapte a la seva qualitat de vida.

En base a aquestes consideracions, la Llei reconeix el dret de les persones afectades pel contagi de l'hepatitis C o als seus drethavents a ser indemnitzades, obliga a l'elaboració d'un cens definitiu de persones afectades titulars del dret a rebre una indemnització, i fixa la quantia d'aquesta.

Article 1

Objecte

Es reconeix a les persones que han desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, o bé per haver patit un contagi en el decurs de la seva activitat laboral a l'esmentat hospital, abans de l'any 1991, el dret a ser indemnitzades per l'Estat.

Article 2

Titularitat del dret

1. Als efectes d'aquesta Llei, tenen dret a rebre les indemnitzacions que determina l'article 3 les persones que figurin en el cens definitiu d'afectats.

2. En el cas que alguna de les persones incloses en el cens hagi mort, poden percebre la indemnització, amb el següent ordre de prelación:

- els fills menors d'edat i majors d'edat incapacitats, per parts iguals
- el cònjuge o persona que acreditï la seva unió estable de parella no separat legalment o, si escau, la persona que hagi conviscut amb la persona difunta de manera permanent, amb una relació d'afectivitat anàloga a la de cònjuge, durant els dos anys anteriors al moment de la defunció
- els pares de la persona difunta
- els fills majors d'edat.

Article 3

Comissió gestora per l'elaboració del cens d'afectats

1. Es crea una Comissió gestora formada per un representant del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, un representant dels afectats i un metge especia-